

HØJESTERETS DOM

afsagt torsdag den 17. oktober 2019

Sag BS-4067/2019-HJR
(2. afdeling)

A
(advokat Eduardo Vistisen)

mod

Skatteministeriet
(advokat Bodil Søes Petersen)

I tidligere instans er afsagt dom af Østre Landsrets 23. afdeling den 6. juli 2018.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Poul Dahl Jensen, Vibeke Rønne, Henrik Waaben, Jan Schans Christensen og Anne Louise Bormann.

Påstande

Appellanten, A, har nedlagt påstand om frifindelse, samt at indstævnte, Skatteministeriet, skal betale 33.100 kr. med procesrente fra den 26. juli 2018.

Skatteministeriet har påstået stadfæstelse samt frifindelse for As betalingspåstand.

Betalingspåstanden angår tilbagebetaling af det sagsomkostningsbeløb, som A har betalt til opfyldelse af landsrettens omkostningsafgørelse.

Supplerende sagsfremstilling

Af en registreringsattest for den Toyota Supra, som sagen angår, fremgår bl.a., at køretøjet den 15. maj 2013 blev registreret med X A/S som ejer og A som

bruger. Det fremgår af den fortrykte tekst, at indehaveren af registreringsattesten ikke herved er identificeret som civilretlig ejer af køretøjet.

Ved SKATs afgørelse om værdiansættelse af 1. december 2016 blev køretøjets afgiftspligtige værdi fastsat til 94.186 kr.

A har ved stævning af 25. januar 2019 ved Sø- og Handelsretten nedlagt påstand om, at konkursboet efter X skal anerkende, at han har et separatistkrav vedrørende det omhandlede køretøj. Sagen er udsat på udfaldet af nærværende sag.

Der er for Højesteret fremlagt kontokort fra Xs bogholderi.

Anbringender

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for landsretten.

A har supplerende anført navnlig, at han kan udøve standsningsret over for X A/S, idet han ikke har modtaget købesummen for salget af køretøjet til X. Han er ikke forpligtet til at tilbagelevere køretøjet, før han har modtaget købesummen. Han optræder derfor ikke nødvendigvis som "ejer", når han nægter at udlevere køretøjet.

X har bogført køretøjet som et køb. Dette taler for, at X er ejer. Prisen på bilen i leasingaftalen fra 2013 er ansat til samme beløb ved leasingperiodens begyndelse og afslutning, da der er tale om en sjælden bil, som stiger i værdi med tiden. Det understøttes af, at bilens værdi i 2016 af SKAT blev ansat til 94.186 kr.

I sagen ved Sø- og Handelsretten har kurator fastholdt, at konkursboet er ejer af køretøjet, hvilket må forudsætte, at købsaftalen ikke var proforma. Da X ikke har betalt købesummen, kan han hæve købsaftalen over for konkursboet.

Skatteministeriet har supplerende anført navnlig, at en registreringsattest ikke dokumenterer, hvem der er ejer af et køretøj. Et køretøj kan således være ejet af en anden end den, der er anført som ejer på registreringsattesten.

Den interne bogføring hos X dokumenterer ikke, at der reelt blev indgået en købsaftale med en forpligtelse for X til at betale en købesum til A.

Det er ikke dokumenteret, at A rykkede X for betaling af købesummen.

I øvrigt har A under den verserende sag ved Sø- og Handelsretten gjort gældende, at han ejer køretøjet. Han indtager således modsatrettede synspunkter i den pågældende sag og i nærværende ankesag.

Højesterets begrundelse og resultat

Højesteret er enig i landsrettens begrundelse og resultat. Højesteret stadfæster derfor landsrettens dom.

Som følge heraf frifindes Skatteministeriet for As påstand om tilbagebetaling af sagsomkostninger.

THI KENDES FOR RET:

Landsrettens dom stadfæstes.

Skatteministeriet frifindes for påstanden om tilbagebetaling af sagsomkostninger.

I sagsomkostninger for Højesteret skal A betale 30.000 kr. til Skatteministeriet.

Det idømte sagsomkostningsbeløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.